

عنوان مقاله:

تبیین نقش الگویی والدین در تشویق فرزندان به نماز و روزه

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی پژوهش های حرفه ای در روانشناسی و مشاوره با رویکرد ازنگاه معلم (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

صدیقه راشکی - کارشناس ارشد علوم وحدیث، دبیرمدرسه نابینایان مهر ناحیه ۲ زاهدان

خلاصه مقاله:

هدف اصلی پژوهش حاضر بررسی نقش الگویی والدین در تشویق فرزندان به نماز و روزه است که به صورت توصیفی با بهره گیری از مقالات وموضوعات مرتبط با موضوع در فروردین ۱۴۰۲ انجام گرفت والدین به عنوان هسته اصلی خانواده، نقش به سزایی در هدایت فرزندان دارند پدر و مادر بیش ترین زمان را با فرزندان می گذرانند و وجود رابطه عاطفی بین آنها عامل بسیار مهمی در تشریح و قوام الگوپذیری است کودک در ابتدا فقط نمازخواندن والدین را تقلید می کند؛ اما به تدریج که توانایی شناخت او رشد می کند و آگاهی او افزایش می یابدانسان، اولین و مهم ترین روش یادگیری و سازگاری موفق ، «روش الگویی » است . بی گمان، خانواده جایگاه ممتاز و برجسته ای در یادگیری الگویی فرزندان دارد. از آنجا که نماز و نیایش با خدا، یک عمل عبادی که متشکل از رفتارهایی قابل مشاهده است ، براساس استنباط هایی که در این پژوهش انجام شد می توان گفت که خانواده با توجه به اینکه نهادی تاثیر گذار در تربیت فرزندان است در بسیاری از موارد نقش الگویی قابل نمود است و این موضوع در مساله ی نماز وحجاب نمود بیشتری دارد و مسلما در خانه ای که فرزندان نماز و روزه و سایر واجبات را به چشم ببینند که در حال انجام است خواه وناخواه به صورت عینی در وجود آن هانهاده می شود و فرزندان رغبت به نماز خواندن آن ها بیشتر می شود و هر چه میزان محبت خانواده ها به فرزندان بیشتر شود الگو پذیر بودن والدین بیشتر می شود،پیشنهاد می شود در پژوهش های آتی پیرامون اهمیت تعامل خانه ومدرسه در تربیت فرزند مقالاتی نوشت .

کلمات کلیدی:

الگوی والدین ، تشویق فرزندان، نماز و روزه، برنامه های دینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1760465>

